

FW: Kriza v Ukrajini (ne gre za Ukrajino, gre za Nemčijo) Članek je nastal pred aktualnimi dogodki!

Prevod članka, objavljenega 11.2.2022 v Unz Review, z naslovom **The Crisis in Ukraine Is Not About Ukraine. It's About Germany**

»Prvi interes Združenih držav, zaradi katerih smo stoletja vodili vojne – prva, druga in hladna vojna – je bil odnos med Nemčijo in Rusijo, saj sta združeni tam edina sila, ki bi nas lahko ogrozila. In zagotoviti, da se to ne bo zgodilo." George Friedman, izvršni direktor STRATFOR-a pri čikaškem svetu za zunanje zadeve

Ukrajinska kriza nima nič opraviti z Ukrajino. Gre za Nemčijo in zlasti za plinovod, ki povezuje Nemčijo z Rusijo, imenovan Severni tok 2. Washington vidi plinovod kot grožnjo svojemu primatu v Evropi in je skušal projekt sabotirati na vsakem koraku. Kljub temu je Severni tok napredoval in je zdaj v celoti delujoč in pripravljen za uporabo. Ko nemški regulatorji zagotovijo končno potrdilo, se bodo dobave plina začele. Nemški lastniki stanovanj in podjetja bodo imeli zanesljiv vir čiste in poceni energije, Rusija pa bo občutno povečala svoje prihodke od plina. To je win-win situacija za obe strani.

Ameriški establišment zunanje politike ni zadovoljen s tem razvojem dogodkov. Ne želijo, da bi Nemčija postala bolj odvisna od ruskega plina, ker trgovina gradi zaupanje, zaupanje pa vodi v širitev trgovine. Ko se odnosi postajajo toplejši, se več trgovinskih ovir odpravlja, predpisi se blažijo, povečujeta se potovanja in turizem ter se razvija nova varnostna arhitektura. **V**

svetu, kjer sta Nemčija in Rusija prijateljici in trgovinski partnerici, ni potrebe po ameriških vojaških oporiščih, ne po dragem ameriškem orožju in raketnih sistemih, niti po Natu. Prav tako ni treba sklepati energetskih poslov v ameriških dolarjih ali kopičiti zaloge ameriških zakladnic za izravnavo računov. Transakcije med poslovnimi partnerji se lahko izvajajo v njihovih lastnih valutah, kar bo zagotovo povzročilo močno znižanje vrednosti dolarja in dramatičen premik gospodarske moči. Zato Bidenova administracija nasprotuje Severnemu toku. To ni samo cevovod, je okno v prihodnost; prihodnost, v kateri se Evropa in Azija zblížata v množično območje proste trgovine, ki povečuje njuno medsebojno moč in blaginjo, hkrati pa pušča ZDA navzven, da gledajo vase. Toplejši odnosi med Nemčijo in Rusijo nakazujejo konec "unipolarnega" svetovnega reda, ki so ga ZDA nadzorovale zadnjih 75 let. Nemško-rusko zavezništvo grozi, da bo pospešilo zaton velesile, ki se trenutno bliža breznu. Zato je Washington odločen narediti vse, kar je v njegovi moči, da sabotira Severni tok in obdrži Nemčijo v svoji orbiti. To je stvar preživetja. Tu pride na sceno Ukrajina. **Ukrajina je "izbirno orožje" Washingtona za torpediranje Severnega toka in zabijanje klina med Nemčijo in Rusijo.** Strategija je vzeta s prve strani Priročnika za zunanjo politiko ZDA pod rubriko: Razdeli in vladaj. **Washington mora ustvariti dojemanje, da Rusija predstavlja varnostno grožnjo Evropi. To je cilj. Pokazati morajo, da je Putin krvoločan agresor z razdražljivim temperamentom, ki mu ni mogoče zaupati.** V ta namen so mediji dobili nalogo, da vedno znova ponavljajo: "Rusija načrtuje invazijo na Ukrajino." Kar je ostalo neizrečeno, je, da Rusija ni napadla nobene države od razpada Sovjetske zveze in da so ZDA v istem obdobju napadle ali strmoglavile režime v več kot 50 državah in da ZDA vzdržujejo več kot 800 vojaških oporišč v državah po svetu. Mediji ne poročajo o ničemer o tem, namesto tega je poudarek na "zlobnem Putinu", ki je zbral približno 100.000 vojakov ob ukrajinski meji in grozi, da bo vso Evropo pahnil v novo krvavo vojno.

Vsa histerična vojna propaganda je ustvarjena z namenom izdelave krize, ki bi jo lahko uporabili za izolacijo, demonizacijo in končno razcepitev Rusije na manjše enote. **Prava tarča pa ni Rusija, ampak Nemčija.** Oglejte si ta odlomek iz članka Michaela Hudsona v reviji Unz:

"Ameriški diplomati lahko blokirajo evropske nakupe le **še en način, da spodbudijo Rusijo k vojaškemu odgovoru** in nato trdijo, da maščevanje za ta odgovor odtehta vsak čisto nacionalni gospodarski interes. Kot je jastrebska državna podsekretarka za politične zadeve Victoria Nuland pojasnila na novinarski konferenci State Departmenta 27. januarja: **"Če Rusija tako ali drugače napade Ukrajino, se Severni tok 2 ne bo premaknil naprej."** ([»Pravi nasprotniki Amerike so njeni evropski in drugi zavezniki«](#), The Unz Review)

Tam je črno-belo. **Bidenova ekipa želi "spodbuditi Rusijo k vojaškemu odgovoru", da bi sabotirala Severni tok.** To pomeni, da bo prišlo do neke vrste provokacije, ki naj bi spodbudila Putina, da pošlje svoje vojake čez mejo, da bi branili etnične Ruse v vzhodnem delu države. Če bi Putin vzel vabo, bi bil odziv hiter in oster. Mediji bodo dejanje označili kot grožnjo za vso Evropo, medtem ko bodo voditelji po vsem svetu Putina obsodili kot "novega Hitlerja". To je na kratko Washingtonova strategija in **celotna produkcija je orkestrirana z enim ciljem; da bi nemškemu kanclerju Olafu Scholz**

politično onemogočal, da bi NordStream potegnil skozi postopek končne odobritve.

Glede na to, kar vemo o nasprotovanju Washingtona Severnemu toku, se lahko bralci sprašujejo, zakaj je v začetku leta Bidenova administracija lobirala pri kongresu, da NE uvede več sankcij za projekt. Odgovor na to vprašanje je preprost: notranja politika. Nemčija trenutno razgrajuje svoje jedrske elektrarne in potrebuje zemeljski plin, da bi nadomestila pomanjkanje energije. Grožnja z gospodarskimi sankcijami je tudi "odklop" za Nemce, ki jih vidijo kot znak tujega vmešavanja. "Zakaj se Združene države vmešavajo v naše energetske odločitve," se sprašuje povprečen Nemec. "Washington bi moral gledati svoja posla in se izogibati našim." Točno takšen odziv bi pričakovali od vsakega razumnega človeka.

Potem je tu še to iz Al Jazeera:

"Nemci v večini podpirajo projekt, le deli elite in medijev so proti plinovodu ...

"Bolj ko ZDA govorijo o sankcioniranju ali kritiziranju projekta, bolj postaja priljubljen v nemški družbi," je dejal Stefan Meister, strokovnjak za Rusijo in vzhodno Evropo pri nemškem svetu za zunanje odnose. ([»Severni tok 2: Zakaj ruski plinovod v Evropo deli Zahod«](#) , AlJazeera)

Torej javno mnenje trdno stoji za Severnim tokom, kar pomaga razložiti, zakaj se je Washington odločil za nov pristop. Sankcije ne bodo delovale, zato se **je stric Sam obrnil na načrt B: Ustvari dovolj veliko zunanjo grožnjo, da bo Nemčija prisiljena blokirati odprtje plinovoda** . Iskreno povedano, strategija diši po obupu, vendar vas mora navdušiti Washingtonova vztrajnost. Morda bodo zaostajali za 5 voženj na dnu 9., vendar še niso vrgli brisače. Dali bodo še zadnji poskus in videli, ali lahko napredujejo.

Predsednik Biden je v ponedeljek v Beli hiši imel prvo skupno tiskovno konferenco z nemškim kanclerjem Olafom Scholzom. Razburjenje okoli dogodka je bilo preprosto brez primere. **Vse je bilo organizirano za ustvarjanje "kriznega ozračja", ki ga je Biden uporabil za pritisk na kanclerko v smeri politike ZDA.** V začetku tedna je tiskovna predstavnica Bele hiše Jen Psaki večkrat dejala, da je "ruska invazija neizbežna". Njenim komentarjem je sledil krik State Departmenta Nick Price, ki je menil, da so mu Intelove agencije posredovale podrobnosti o domnevni operaciji "lažne zastave", ki naj bi jo podprla Rusija, za katero so pričakovali, da bo potekala v bližnji prihodnosti na vzhodu Ukrajine. Priceovemu opozorilu je v nedeljo zjutraj sledil svetovalec za nacionalno varnost Jake Sullivan, ki je trdil, da se ruska invazija lahko zgodi kadar koli, morda "tudi jutri". To je bilo le nekaj dni po tem, ko je tiskovna agencija Bloomberg objavila svoj senzacionalen in popolnoma napačen naslov, da "Rusija napada Ukrajino".

Ali lahko vidite vzorec tukaj? Ali vidite, kako so bile vse te neutemeljene trditve uporabljene za izvajanje pritiska na nič hudega slutečega nemškega kanclerja, ki se je zdelo ne zaveda kampanje, ki je bila namenjena njemu?

Kot bi lahko pričakovali, je zadnji udarec zadal ameriški predsednik sam. Na tiskovni konferenci je Biden odločno izjavil, da

"Če bo Rusija napadla ... Severnega toka 2 ne bo več.. Ustavili ga bomo."

Torej, zdaj Washington določa politiko za Nemčijo???

Kakšna neznosna aroganca!

Nemška kanclerka je bila presenečena nad Bidenovimi komentarji, ki očitno niso bili del prvotnega scenarija. Kljub temu **Scholz ni nikoli pristal na odpoved Severnega toka in ni hotel niti omeniti plinovoda po imenu. Če je Biden mislil, da bi lahko na javnem forumu zagnal vodjo tretjega največjega gospodarstva na svetu, je uganil narobe..** Nemčija ostaja zavezana zagonu Severnega toka ne glede na morebitne izbruhe v daljni Ukrajini. Toda to se lahko kadar koli spremeni. Konec koncev, kdo ve, kakšna podtikanja bi Washington lahko načrtoval v bližnji prihodnosti? Kdo ve, koliko življenj so pripravljene žrtvovati, da bi postavili klin med Nemčijo in Rusijo? Kdo ve, kakšna tveganja je Biden pripravljen sprejeti, da bi upočasnili propadanje Amerike in preprečil nastanek novega "policentričnega" svetovnega reda? V naslednjih tednih se lahko zgodi kar koli. Karkoli.

Za zdaj je Nemčija na mestu mačje ptice. Scholz se odloči, kako se bo zadeva rešila. **Ali bo izvajal politiko, ki najbolje služi interesom nemškega ljudstva, ali se bo vdal pred Bidenovim neusmiljenim zvijanjem rok?** Ali bo začrtal novo pot, ki krepi nova zavezništva v živahnem evroazijskem koridorju, ali bo svojo podporo postavil za nore geopolitične ambicije Washingtona? **Ali bo sprejel ključno vlogo Nemčije v novi svetovni ureditvi** – v kateri si številna nastajajoča središča moči enakopravno delijo globalno upravljanje in kjer vodstvo ostaja neomajno zavezano multilateralizmu, mirnemu razvoju in varnosti za vse – **ali bo poskušal podpreti raztrgani poveljni sistem, ki je očitno preživel svoj rok trajanja?**

Ena stvar je gotova; karkoli se odloči Nemčija, bo zagotovo vplivalo na vse nas.

Ponatisnjeno z dovoljenjem [The Unz Review](#) .